

[Indenrigsministeren]

styre meget stærkt ind i billedet. Så det er lavet af hensyn til kommunalbestyrelsernes mulighed for at have lidt mere råderum, men sandelig også af hensyn til borgernes mulighed for i højere grad i samarbejde med kommunalbestyrelsen at tilrettelægge en anderledes kommunalpolitik.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Nu skal jeg ikke forlænge debatten, men hr. Tommy Dinesen sagde, at regionplaner og lokalplaner osv. laves om. Det er da rigtigt, som hr. Tommy Dinesen sagde, at i første fase, da vi lavede disse planer, var borgerne virkelig involverede i det, men når planerne bliver nødt til at blive lavet om, fordi udviklingen ikke er som ventet, så hænger det måske sammen med den dårlige økonomiske politik, der er ført. De planer kan ikke føres ud i livet, idet man har satset højere og regnet med, at der skete flere ting; derfor må man lave dem om. Det kan man ikke laste borgerne for, det er folketingset. Hr. Egon Jensen ser så brødebetyngtet ud. Jeg tror nok, han føler et vist ansvar for, at alt det ikke lykkedes.

(Kort bemærkning).

Egon Jensen (S):

Jeg kan trøste hr. Sønderby med, at jeg aldeles ikke er brødebetyngtet. Jeg er stolt over mange af de ting, jeg har været med til at lave her i huset igennem mange år.

Jeg forstår på indenrigsministeren, at hun vil indføre den nye praksis, at det altså er folketingset, der skal give dispensation til kommunerne. Er det ikke sådan, at det er lovgivningen, der fastlægger nogle rammer for, hvor man kan give dispensation, og hvor man ikke kan? Man laver nogle frikommuner med nogle faste rammer for, hvad de kan. Der er ikke noget med, at man hen ad vejen kan forsøge.

Så bare en sidste lille, drillende bemærkning: jeg mener bestemt også, at indenrigsministeren har brug for lidt reklame, lidt PR over for de kommuner, hun har mishandlet så meget i den senere tid.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge indenrigsministeren, om det vil blive muligt efter frikommuneforslaget, at 10 pct. af vælgerne i en kommune kan kræve folkeafstemning, og hvordan det skal ske. Det er jo kommunalbestyrelsen, der beslutter nogle ting, og der er f.eks. 100 mennesker, der skal henvende sig til kommunalbestyrelsen og sige: vi vil godt have dette til folkeafstemning. Hvad hvis kommunalbestyrelsen siger nej?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg synes, at man gør sig skyldig i en lidt underlig nedvurdering af, hvor interesserede kommunalbestyrelsesmedlemmer rent faktisk i disse år er i dette. De viser stigende forståelse for, at der må et bedre samspil til mellem kommunalbestyrelserne og borgerne.

Tanken er altså, at kommunalbestyrelserne nu indsender forslag til indenrigsministeriet, at de liner alle de ting op, de kunne tænke sig ændret i deres kommune; og der kunne meget vel være et forslag, der havde noget med folkeafstemninger at gøre. Men i dag er det jo muligt at lave vejledende folkeafstemninger eller folkeafstemninger, som kommunalbestyrelsen anser for bindende. Tankegangen er altså, at kommunalbestyrelserne indsender forslag, og så vurderer vi dem i de enkelte ministerier, vurderer, i hvilket omfang de kræver ændringer af love og bekendtgørelser, og i det omfang vi overhovedet kan, er det vores tanke at imødekomme disse ønsker, sådan at vi kan forsøge, om vi kan lave et kommunestyre på en anden måde.

Men jeg har sagt på forhånd, at jeg ikke vil lægge mig fast på, at det vil jeg være med til, og det vil jeg ikke være med til. Det kan folketingset nok ikke acceptere, for så får vi ikke alle de ideer ind fra kommunerne, vi skal have. I øjeblikket foregår der en proces i indenrigsministeriet – og der vil også foregå det i de øvrige ministerier – hvor vi ser på, hvad det er for nogle forslag, kommunerne rent faktisk kommer med: er der nogle af dem, der umiddelbart kan bruges som forsøg, eller er der nogle, der skal runde folketingset?

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):